

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 27 octombrie - 2 noiembrie 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Cu ocazia *Zilei Internaționale pentru Eradicarea Sărăciei*, Asociațiile Caritas Eparhial Oradea și Caritas Catolica Oradea organizează evenimentul **„Un milion de stele 2019”** – cel mai amplu gest de solidaritate din România.

Fii alături de copiii nevoiași. Vino **joi, 31 octombrie 2019, ora 18.00**, pe **Platoul dintre Casa Frențiu și Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului** (Parc Olosig) și aprinde o lumânare pentru cei săraci.

Pr. Olimpiu Todorean

RUGĂCIUNE

Atotputernice Dumnezeule, care îngădui răul și-l întorci spre bine, ascultă umilele rugăciuni, prin care cerem să rămânem credincioși până la moarte, împlinind mereu voința Ta preasfântă. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Doina Dragomirescu, Marta Baba, Simona Mirea, Ioana Ostahie, Florica-Ioana Costin, Leonida Pop și Monica Costea**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atinși de Cer

Isus se întoarce din regiunea Gadarenilor, după ce a alungat legiunea de demoni din viața unuia dintre ei. Dar cum împreună cu legiunea, oamenii își pierd și porcii, ies cu toții în fața Mantuitorului pentru a-l ruga să plece de la ei. Dumnezeu respectă dintotdeauna libertatea oamenilor și de aceea Isus pleacă de la ei și se întoarce de cealaltă parte a lacului, unde întâlnește o altă mulțime. De această dată este așteptat, dorit, așa cum ne spune și evanghelia. Acesta este de fapt și primul pas în credință: dorința interioară și așteptarea, ca premise ale unei întâlniri cu Dumnezeu. Pasul următor este cel pe care îl face femeia bolnavă, atingându-se de haina Mantuitorului. O atingere plină de încredere în puterea vindecătoare a lui Isus. O atingere diferită de cea a mulțimii, care îl îmbrânțește pe Fiul lui Dumnezeu. Nu toți sunt însă dispuși să facă acest ulterior pas în credință, mulți rămânând doar prin preajmă curioși probabil să vadă ce minuni se mai întâmplă, dar fără a se apropia cu adevărat, fără a dori cu adevărat ca viața lor să se atingă de Dumnezeu.

La fel se întâmplă de multe ori și în viața noastră. Ne apropiem de Biserică, trupul mistic al lui Cristos, însă nu întotdeauna dorim să ne lăsăm cu adevărat atinși de Isus. Fiecare fărâmă de har are în sine puterea să ne schimbe cu totul, să oprească scurgerile de viață ale sufletului nostru. Însă la fel ca sămânța aruncată din abundență, harul are nevoie de pământul bun, fără spinii grijiilor, fără pietrele superficialității. Doar când rugăciunea va deveni dialog vital cu Dumnezeu, iar sacramentele Bisericii atingerea plină de încredere a Cămășii lui Cristos, viața noastră se va schimba cu adevărat.

Aceeași diferență, ca cea dintre atingere și îmbulzeală o vedem și în cazul lui Iair. Există din nou o mulțime care-l întâmpină, însă cu răsetele și batjocurile celor care par să facă parte din alaiul morții, convinși că nimeni și nimic nu poate birui o astfel de concluzie tragică a vieții. Isus îi scoate afară din casă fără jumătăți de măsură. Cam așa ar trebui să procedăm și noi, scoțând din casa sufletului nostru tot ceea ce are miros de moarte, chiar dacă se ascunde sub înfățișarea interesantă a unor gânduri, sentimente ori aparențe de profunzime intelectuală. Aceasta este de fapt și invitația pe care o ascultăm la fiecare Sfânta Liturghie: „toată grija cea lumească de la noi să o lepădam”. Odată ce casa e liberă de astfel de musafiri nedorți, atingerea lui Cristos redă viața celei ce părea fără nici o speranță, și noua împreună cu ea. Să căutăm zi de zi această eliberatoare atingere, exorcizând din sufletele noastre teama de moarte și disperarea: Isus este viața și speranța noastră!

**PS Claudiu
Episcopul Curiei**